ARTEFAKTY 16
PODKARPACKA GALERIA SZTUKI WSPÓŁCZESNEJ

*

KRĄG ALOJZEGO ZAWADY

Marian Chmielecki | Ryszard Dudek | Paweł Dziura | Józef Gazda
Andrzej Korzec | Tomasz Karol Kuźniar | Magdalena Miłoś-Kuta
Magdalena Nałęcz | Irena Oryl | Emil Polit

kurator
Jacek Kawałek

*

wernisaż
16 grudnia (piątek) 2016
Galeria Sztuki Współczesnej w Przemyślu

wystawa czynna do 18 stycznia 2017

*

Pomysł organizacji dorocznego przeglądu przemyskiego środowiska plastycznego pod nazwą Salon Przemyski związany był z powstaniem w roku 1975 województwa przemyskiego, oddziału Związku Polskich Artystów Plastyków i Biura Wystaw Artystycznych. W zasięgu nowego województwa znalazły się środowiska artystów Przemyśla, Jarosławia, Przeworska i Lubaczowa.

Organizowany przez wiele lat Salon Przemyski ożywił działalność artystyczną nowego województwa i stał się interesującym przeglądem aktualnych tendencji w sztuce współczesnej. Kwalifikacja do wystawy czy otrzymane nagrody były cenionym wyróżnieniem. Duże zainteresowanie artystów i widzów stworzyło doroczną platformę ścierania się osobowości, stylów i poszukiwań.

Po roku 1989 wraz z nową sytuacją w kraju, zmieniliśmy formułę przeglądu, koncentrując się na realizowanych przemiennie i bardziej wymiernych konkursach na Rysunek / Grafikę Roku lub Obraz Roku. Z chwilą powstania województwa podkarpackiego, nasze dotychczasowe środowisko plastyczne uległo znacznemu zmniejszeniu, ograniczając się w zasadzie do artystów zamieszkałych na terenie Przemyśla. W związku z tym w roku 1999 zaproponowaliśmy nowy projekt pod nazwą ARTEFAKTY - Doroczny Intermedialny Przegląd Przemyskiego Środowiska Plastycznego, znacznie rozszerzając dotychczasową formułę. Pomimo pozytywnych opinii, efekty tego projektu nie były na tyle obiecujące, aby uzasadniały dalszą jego kontynuację.

Realizowana od wielu lat, tradycyjna forma dorocznych przeglądów działających na zasadzie: konkurs - jury - wystawa pokonkursowa, w niewielkich środowiskach artystycznych z reguły prowadzi do marginalizacji tego typu działań, a w konsekwencji do formułowania fałszywych ocen, nie mających wiele wspólnego z aktualną sytuacją w sztuce. W naszym przekonaniu, taka formuła wyczerpała się i wymagała nowego otwarcia. Realizowana równolegle i podobna w założeniu impreza w Rzeszowie dodatkowo stwarzała niezamierzone wrażenie konkurencyjności.

W miejsce dotychczasowych, tradycyjnych przeglądów regionalnych - zaproponowaliśmy doroczne projekty autorskie - Artefakty, mające na celu rozpoznanie, ujawnienie i analizę wybranych problemów, zjawisk i tendencji w sztuce współczesnej przy udziale krytyków i artystów regionu Podkarpacia - Podkarpacką Galerię Sztuki Współczesnej.

Liczymy, że zakładany brak rywalizacji i zawsze problematycznych werdyktów jury sprzyjać będzie prawdziwie swobodnej kreacji artystycznej i stworzy ciekawą, intrygującą sytuację - nieskrępowaną regułami - konfrontację postaw i poszukiwań artystycznych.

Organizatorzy

2002 Artefakty - 2
Antoni Adamski / granice sztuki
Cyprian Bielaniec - Janusz Jerzy Cywicki - Marek Adam Olszyński - Piotr Serafin

2003 Artefakty - 3
Magdalena Rabizo-Birek / bez końca o człowieku
Stanisław Białogłowicz - Marek Pokrywka - Wiesław T. Wodnicki - Piotr Wójtowicz

2004 Artefakty - 4
Stanisława Zacharko / co to jest rzecz? ułamek wszechświata
Andrzej Cieszyński - Janusz Jerzy Cywicki - Julia Olech-Nowak - Tadeusz Nuckowski - Jadwiga Sawicka

2005 Artetefakty - 5
Stanisław Makara / i jeszcze raz o człowieku
Krzysztof Krzych - Jerzy Plucha - Janusz Szpyt

2006 Artefakty - 6
Tomasz Kisiel / czy sztuka jest do zbawienia koniecznie potrzebna?
Grzegorz Frydryk - Marek Olszyński - Tomasz Potuczko - Andrzej Rułka

2007 Artefakty - 7
Katarzyna Winiarska / dzieła(nie)skończone
Lila Kalinowska - Joanna Kogut - Dorota Stonawska - Małgorzata Wojdyło - Damian Ziobrowski

2008 Artefakty w Niemczech
Magdalena Rabizo-Birek / bez końca o człowieku
Stanisław Białogłowicz - Marek Pokrywka - Wiesław T. Wodnicki - Piotr Woroniec - Piotr Wójtowicz

2008 Artefakty - 8
Antoni Adamski / metafizyka martwej natury
Łukasz Huculak - Stanisław Jachym - Ryszard Kryński - Krzysztofa Lachtara

2009 Artefakty - 9
Magdalena Rabizo Birek / refleksja o naturze w sztuce ponowoczesnej
Elżbieta Katarzyna Cieszyńska - Magdalena Cywicka - Antoni Nikiel - Piotr Rędziniak

2010 Artefakty - 10
Agata Sulikowska Dejena / nieznośna materialność bytu
Iwona Demko - Tomek Mistak - Sylwester Piotr Stabryła - Łukasz Szałankiewicz – Zenial - Sławomir Toman

2011 Artefakty - 11
Artur Mordka / transgresje
Łukasz Gil - Marek Haba - Przemysław Pokrywka - Tomasz Rolniak - Piotr Woroniec Jr

2012 Artefakty - 12
Grażyna Stojak / czas to świnia!
Janusz J. Cywicki - Ryszard Kryński - Grażyna Niezgoda - Marian Szajda - Piotr Woroniec - Rena Wota

2013 Artefakty 13
Dorota Rucka Marmaj / Osamotniony na szczytach serc
Barbara Hubert I Paweł Chlebek I Grzegorz Frydryk

2014 Artefakty 14
Sławomir Toman / Granice malarstwa
Tomasz Baran I Bartosz Kokosiński I Jan Szczepkowski

2015 Artefakty 15
Grażyna Stojak / wytwarzam ciepło na własny użytek
Magdalena Bąk I Urszula Chrobak I Janusz J. Cywicki I Łukasz Cywicki I Małgorzata Dawidiuk
Jan Ferenc I Maria Ferenc I Elżbieta Piórecka I Narcyz Piórecki I Grażyna Stojak
Tadeusz Gustaw Wiktor I Rena Wota

ARTEFAKTY 16

Podkarpacka galeria sztuki współczesnej

KRĄG ALOJZEGO ZAWADY

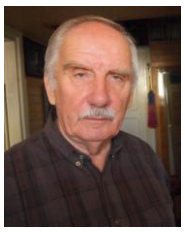

JACEK KAWAŁEK

Urodzony w Jaśle w roku 1946. Ukończył Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych w Jarosławiu i Wydział sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. W latach 1986 - 2014 był nauczycielem w Państwowym Liceum Sztuk Plastycznych im. Piotra Michałowskiego oraz Zespole Szkół Plastycznych im. Piotra Michałowskiego w Rzeszowie, gdzie w latach 2007- 2014 pełnił funkcję zastępcy dyrektora do spraw artystycznych. Współinicjator Ogólnopolskich, a następnie Międzynarodowych Plenerów Malarskich "Wiśniowa pachnąca malarstwem" w Wiśniowej, których kuratorem był w latach 2008 - 2011 i w roku 2013. W latach 1974 - 1981 publikował recenzje oraz artykuły na temat sztuki. Opracował rozdziały poświęcone sztuce w tomie I (malarstwo) i III (malarstwo, rzeźba, grafika, życie artystyczne) "Dziejów Rzeszowa". Redagował dział sztuki w "Encyklopedii Rzeszowa". Po roku 1989 współpracował z Tygodnikiem "San", "Przemyskim Przeglądem Kulturalnym", "Kamertonem" , "Barbizonem Wiśniowskim" oraz Katolickim Radiem "Via" w Rzeszowie.
Odznaczony Złotą Odznaką Związku Polskich Artystów Plastyków oraz Brązowym Medalem Zasłużonego Kulturze Gloria Artis.

*

Wystawa *Krąg Alojzego Zawady* daje szansę czwórce młodych artystów, absolwentów wyższych uczelni plastycznych, ale również absolwentów Państwowego Liceum Sztuk Plastycznych w Rzeszowie. Mogą pokazać swoje obrazy w renomowanej Galerii. Zawada jako twórca spełnił się w dziedzinie pedagogiki, lecz skutki oddziaływania jego autorskiego programu wychowania widać w plastycznej twórczości jego uczniów oraz uczniów jego uczniów. Był filozofem i teoretykiem sztuki. W programie wychowania przez sztukę

zakodował również konkretny program artystyczny. Krąg Zawady tworzą zatem jego współpracownicy, jego uczniowie oraz uczniowie jego uczniów.

Dla młodych uczestników wystawy osoba Zawady jest czystą abstrakcją. Zajmował się rysunkiem, grafiką i malarstwem. W zbiorach hiszpańskiego kolekcjonera znajduje się pejzaż namalowany przez Zawadę przed rokiem 1939. Nie wiadomo gdzie: Może w Paryżu, może w Hiszpanii ? Poglądy Zawady manifestują oczywisty tradycjonalizm. Przypominają paradygmat *filozofii realistycznej*. Faworyzował sztukę *p r y w a t y w n ą,* przekonaną o istnieniu piękna i szukającą piękna. Aby uzupełniać braki niedoskonałej natury. Wspomagać niedoskonałego człowieka, nie umiejącego już dostrzec i przeżywać jej piękna. Zdaniem Zawady sztuka *mimetyczno - kalliczna* jest najwyższym osiągnięciem śródziemnomorskiej cywilizacji łacińskiej. Nie tyle natura jako taka, ale piękno - staroświeckie, *logocentrycznie* pojmowane, ukryte w naturze, ale dostępne człowiekowi, stało się celem i przedmiotem studiów rysunkowych lub malarskich, na których Zawada oparł praktykę swego *wychowania przez sztukę*. Skierował *dynamizm twórczy* uczniów na studium natury.

Nie uprawiał dydaktyki, lecz pedagogikę. Nie "nauczał sztuki", lecz wychowywał. Wychowywał przez sztukę. Rysunek, malarstwo i wiedzę o sztuce traktował jako jedność. Narzędzie służące formowaniu młodego człowieka, nie dające rozdzielić się na poszczególne części - niby organizm biologiczny. Wychowanie pojmował jako "upodmiotowienie" osoby. Współpracował z osobami, z których talentów wyrastała wola doskonałości. Wrodzony potencjał twórczy nazwał *modelem fizjograficznym*. Wiedzę o kulturze i sztuce, niezbędną w wymyślonym przez niego procesie edukacji, nazwał *modelem ideograficznym*.

Uważał Zawada, podobnie jak jego przyjaciel psycholog Kazimierz Dąbrowski, że naturalną właściwością człowieka jest potrzeba rozwoju. Wraz z rozwojem fizycznym dokonuje się „rozwój osobowy" - duchowy, intelektualny. Rozbija on pierwotną prymitywną jedność. Osoba traci wewnętrzną spójność, lecz Instynkt rozwojowy dąży do odbudowania jedności na wyższym poziomie. Siła autokreacji umożliwia samodoskonalenie. Im większa wrażliwość, tym większy potencjał jednostki, wszechstronne rozumienie, przeżywanie, odkrywanie. Tworzenia hierarchii wartości aż do konkretnego ideału. Wybory niższego rzędu podporządkowane są wartościom rzędu wyższego. Sztuka i twórczość plastyczna, jako środowisko wychowawcze, osadza taką ewolucję osoby w konkretnej rzeczywistości. Proces taki jest procesem twórczym, ale pełnym niepowodzeń. Na tym według Zawady polega *trud istnienia*. Zwłaszcza trud istnienia artysty. Obowiązkiem wychowującego przez sztukę jest kontrolować taki proces; stymulować jego kreatywność, ale wspomagać w trakcie niepowodzeń. Nowoczesna socjotechnika "kreuje" osobowości mieszczące się w kategoriach, jakie Kazimierz Dąbrowski określił mianem *integracji pierwotnej* oraz *integracji jednopoziomowej i jednokierunkowej*. Są to kategorie właściwe większość ludzi przeciętnych. Zawadę interesowały natomiast subtelne i skomplikowane procesy pozytywnej dezintegracji oraz integracji, nazwane przez Dąbrowskiego *dezintegracją wielopoziomową spontaniczną* oraz *Integracją wtórną*. Doskonalące samoświadomość i samowychowanie, wzmacniające samokontrolę, odsłaniające autentyzm, chroniące autonomię osoby. Dążenie do równowagi oraz integracji wewnętrznej *poprzez przekształcenie powinności w rzeczywistość oraz poprzez realizowanie własnego ideału osobowości i urzeczywistnianie ideałów społecznych*.

A zatem, nie identyczna stylistyka arcydzieł integruje artystów zaproszonych do udziału w wystawie. Wspólnym mianownikiem *kręgu Zawady* są tak właśnie, a nie inaczej uformowane osobowości artystów. A dokładniej: to "coś", należące prawdopodobnie do kategorii fenomenów niewyrażalnych, co zrodziło się w ich sercach i umysłach w unikalnym procesie wychowywania przez sztukę. Zapoczątkowanym przez Zawadę w Jarosławiu, a kontynuowanym przez Gazdę w Rzeszowie. W Polsce o wychowywaniu przez sztukę mówi się w dalszym ciągu, lecz takie hasło niewiele już znaczy. Zużyło się i uległo zbanalizowaniu. Tylko w *kręgu Zawady* zachowuje jeszcze swój pierwotny sens, swą pierwotną siłę i atrakcyjność. Eksperyment pedagogiczny Zawady nie ustał z końcem lat 60, kiedy pod dyktando ministerstwa w liceum jarosławskie przyjęło program nauczania "uzawodowionego". Wraz z Józefem Gazdą z końcem lat 70. *pedagogia* Zawady objawiła się w rzeszowskim liceum plastycznym. W latach 80. i 90. uczyli tam także Emil Polit, uczeń Zawady oraz Ryszard Dudek, absolwent Jarosławia, który do *szkoły Zawady* uczęszczał z początkiem lat 60., kiedy program Zawady w dalszym ciągu był programem tej szkoły. Dołączył do nich Andrzej Korzec. Z dydaktyką Zawady zetknął się on podczas studiów dzięki absolwentom liceum jarosławskiego.

Do udziału w wystawie zaproszono trzech uczniów Alojzego Zawady (Marian Chmielecki, Józef Gazda, Emil Polit). Irena Oryl, nauczycielka Ryszarda Dudka w liceum plastycznym w Jarosławiu, weszła do "jaskini" Zawady krótko po jego śmierci. Kontynuowano tam wychowywanie przez sztukę w stylu Alojzego Zawady. Edward Kieferling i Cezariusz Kotowicz wygłaszali referaty na ogólnopolskich seminariach poświęconych wychowaniu przez sztukę. Irena Oryl stała się więc współpracowniczką bezpośrednich współpracowników Zawady. Program i metody Zawady praktykowali jego dawni współpracownicy i uczniowie: Stanisław Tobiasz, Wiktor Śliwiński, Marian Stelmasik, Cezariusz Kotowicz, Stanisław Kucia. Edukacja pod okiem Zawady lub jego

współpracowników, względnie uczniów, nie rozwiązywała wszystkich problemów młodego adepta sztuki. Natomiast dobre przygotowanie wyniesione z liceum pozwalało uczniom Zawady studiować malarstwo w pracowniach wybitnych artystów i pedagogów, jak Czesław Rzepiński (R. Dudek), Wacław Taranczewski (J. Gazda, E. Polit), Jan Szancenbach (M. Nałęcz, M. Miłoś - Kuta). Ich późniejsza twórczość stanowi indywidualną syntezą *pedagogii* Zawady oraz dydaktyki profesorów krakowskiej ASP.

Ambicją wystawy winna być promocja twórczości artystów zaliczonych do *kręgu Zawady*. Tymczasem większość z nich nie potrzebuje reklamy. Marian Chmielecki, Ryszard Dudek, Józef Gazda, Andrzej Korzec, Irena Oryl, Emil Polit, w życiu artystycznym zdobyli ważne pozycje. Niech więc wystawa promuje młodych malarzy: Magdalenę Miłoś - Kuta, Magdalenę Nałęcz, Pawła Dziurę, Tomasza Karola Kuźniara; uczniów Ryszarda Dudka, Józefa Gazdy, Andrzeja Korca, Emila Polita. Każdy z nich jest autentyczną osobowością artystyczną, osobowością malarską. Posiedli doskonałe przygotowanie do odpowiedzialnego uprawiania tej dziedziny sztuki. Mają na swoich kontach efektowne sukcesy. A przecież ich możliwości nie są wykorzystywane przez społeczeństwo, tak jak powinny być wykorzystywane.

Może zaskoczy opinia, że twórczość ich wyrasta z niezwykłego źródła "żywej" sztuki, jakim jest *pedagogia* Alojzego Zawady. Jestem przekonany, że realizują oni antropologiczne pryncypia Zawady: Kochają to, co robią i malują swoje obrazy z nieukrywaną miłością. Kochają malarstwo w nieograniczonej skali jego bogactwa. Nie przekroczyli granic sztuki alternatywnej . Pozostają w kręgu prawdziwej uniwersalnej tradycji artystycznej. Nie zwiodły ich sylogizmy teorii krytycznej, propagującej specyficzną estetyczną eugenikę, unieważniającą w imię utopijnej ideologii postępu wszystko, co stoi na drodze do absurdalnego Wspaniałego Nowego Świata. To łączy ich z Zawadą. To również łączy z Zawadą ich nauczycieli. Trwają heroicznie, jak kiedyś on, przy szlachetnej malarskiej tradycji.

Pedagogia Zawady wynika z kilu podstawowych założeń teoretycznych. Będzie to pozytywna definicja ontologicznego sensu sztuki, pozytywna psychologia sztuki, a także optymalna metoda dydaktyki artystycznej (rysunek jako stymulator wrażliwości plastycznej - haptycznej i optycznej, analityczna wiedza o sztuce jako stymulator rozwoju świadomości plastycznej). W ujęciu Zawady sztuka jest zjawiskiem interdyscyplinarnym. Ważniejsze są analogie łączące malarstwo z muzyką i literaturą, teatrem, niż oczywiste różnice, jakie muszą zachodzić między poszczególnymi rodzajami i dziedzinami sztuki. Obok ostrego reżimu dydaktycznego - opartego na doświadczeniach muzyka (każdego dnia szkice wieczorne, także w soboty i niedziele) - wprowadzał różnorodność zajęć. Choćby muzykę chóralną. Jako muzykolog nie miał z tym trudności.

Wystawa zatytułowana *W kręgu Alojzego Zawady* jest manifestacją artystycznego tradycjonalizmu. Pokazuje sztukę afirmującą ponadczasowy h u m a n i z m, której obce są tajemne cele sztuki alternatywnej, podporządkowanej rewolucyjnym ideologiom . Ukrywającej za hasłami d e k o n s t r u k c j i oblicze współczesnego obrazoburstwa lub demonicznego t r a n s h u m a n i z m u. W chaosie dzisiejszego świata, w chaosie "bazaru kultury" i "przemysłu" wystawienniczego, w którym nieprzerwany ciąg wystaw przypomina fizjologiczne procesy wchłaniania i wydalania, w którym tradycyjna orientacja artystyczna ma być z definicji niedostrzegalna, nie ma już miejsca na taką sztukę, o której marzył Alojzy Zawada. Czy rzeczywiście ?

Jacek Kawałek

zaproszeni artyści

Marian Chmielecki l Ryszard Dudek l Paweł Dziura l Józef Gazda
Andrzej Korzec l Tomasz Karol Kuźniar l Magdalena Miłoś-Kuta
Magdalena Nałęcz l Irena Oryl l Emil Polit

MARIAN CHMIELECKI

Urodzony w 1935 r. w Świebodnie. Ukończył Liceum Sztuk Plastycznych w Jarosławiu w 1955 r. Dyplom na Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi w 1964 r. Studiował malarstwo u prof. Romana Modzelewskiego oraz projektowanie tkanin u prof. Antoniego Starczewskiego. W latach 1961-63 pracuje jako plastyk-projektant w Zakładach Przemysłu Wełnianego w Tomaszowie Mazowieckim, a w latach 1967-75 w Zakładach Tkanin Dekoracyjnych "Welur" w Kietrzu Śląskim. W tym czasie uczestniczy w wielu plenerach malarskich i sympozjach dla projektantów przemysłowych w Centralnym Biurze Wzornictwa Przemysłowego w Warszawie oraz w Zjednoczeniu Przemysłu Tkanin Dekoracyjnych w Łodzi.

Od 1965 r. jest członkiem Związku Polskich Artystów Plastyków. W 1975 r. w Raciborzu obejmuje kierownictwo Biura Wystaw Artystycznych, organizując tę placówkę od podstaw. W 1990 r. zostaje rozwiązane Biuro Wystaw Artystycznych, pozostaje bez pracy, nie zaprzestaje jednak swej działalności twórczej. Nadal bierze udział w plenerach malarskich i wystawach. Uczestniczy w wielu wystawach okręgowych i międzynarodowych organizowanych przez ZPAP.

Prace artysty znajdują się w zbiorach muzealnych, galeriach oraz kolekcjach prywatnych w kraju i za granicą. Odznaczony w 1985 r. Srebrnym Krzyżem Zasługi oraz odznaką Zasłużony Działacz Kultury w 1988 r.

Jarosław, ul. Spytki, 1993 - olej /płótno (45 x 45 cm)

RYSZARD DUDEK

Urodzony w 1947 r. w Połomii. Absolwent Państwowego Liceum Sztuk Plastycznych w Jarosławiu. Studia artystyczne w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie na Wydziale Malarstwa w pracowni prof. Czesława Rzepińkiego. Dyplom w 1972 r. Jego prace dyplomowe uzyskały nagrodę Ministra Kultury i Sztuki. Zorganizował 26 indywidualnych wystaw, udział w ponad 200 wystawach i plenerach w Polsce i za granicą.

INDYWIDUALNE WYSTAWY MALARSTWA: Dom Sztuki - Rzeszów; Galeria PSP - Rzeszów 1976; BWA - Gorzów Wielkopolski; BWA -Częstochowa; Muzeum LITOWEL - Plomunec (Czechosłowacja); Polski Ośrodek Informacji i Kultury w Pradze (Czechosłowacja); Galeria z Wieży - Mielnik (Czechosłowacja) 1983; Galeria Jugendkunst - Frankfurt (Niemcy) 1984; BWA - Biała Podlaska; Galeria Epicentrum - Kraków; "Jubileuszowa" BWA Rzeszów; Flensburg Art Citti (Niemcy); Kiel Art Citti - Kolonia (Niemcy); Lubeck Art Citti - Lubeka (Niemcy) 1992; Stała kolekcja Zentowitz (Niemcy) 1994; BWA -Rzeszów 1997; Galeria "Wizja Artystyczna" - Kraków 1999; Teatr im. W. Siemaszkowej -Rzeszów 2001; BWA - Rzeszów; Galeria Rynek 6 MOK - Jarosław; Galeria Zamek - Przemyśl 2003; Dwór Karwacjanów - Gorlice 2004; Galeria B. Kołcza - DESA Rzeszów 2005; Galeria J 32 - Rzeszów 2006; Galeria Miejska Zespołu Szkół Plastycznych - Rzeszów 2007; Galeria ZPAP - Opole 2008; BWA - Olkusz 2009; BWA - Krosno; Dom Kultury - Niebylec 2009; Galeria ASP Za Szkłem - Wrocław 2011; Galeria Sztuki Współczesnej - Przemyśl 2014; Państwowa Galeria Sztuki w Sopocie 2015; Galeria Sztuki Dwór Karwancjanów - Gorlice 2015; Galeria Sztuki MDK - Dębica 2015; BWA - Kielce 2015; Galeria Sztuki Synagoga PLSP Jarosław 2015.
WYSTAWY ZBIOROWE: Uczestniczył w kilkudziesięciu wystawach, konkursach, plenerach międzynarodowych, ogólnopolskich i okręgowych w latach 1972 - 2011 między innymi w Polsce, Francji, Niemczech, USA, Czechach, Słowacji, Szwecji, Ukrainie, Litwie, Węgrzech, Bułgarii, Belgii, Grecji, Egipcie.
W roku 2012 został odznaczony Medalem Zasłużonego Kulturze Gloria Artis.
PRACE W ZBIORACH: w Polsce, USA, Francji, Niemczech, Szwecji, Czechach, Słowacji, Monako, Japonii, Austrii, Szwajcarii, Grecji, Finlandii, Korei, na Węgrzech, Litwie i Cyprze.

Kompozycja I, 2013 - olej /płótno (120 x 105 cm)

PAWEŁ DZIURA

Urodził się w 1984 r. w Dynowie, gdzie edukował się w stopniu podstawowym. W 2004 r. ukończył Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych im. Piotra Michałowskiego w Rzeszowie. W liceum plastycznym kształcił się na kierunku metaloplastyka - kowalstwo artystyczne. W szkole średniej podejmował malarskie wyzwania pod okiem Andrzeja Korca. Jest absolwentem Wydziału Sztuki Uniwersytetu Rzeszowskiego
w 2010 r. Pracę dyplomową realizował w pracowni Marka Pokrywki i Antoniego Nikla. Przez pewien czas należał do Międzynarodowej Grupy Artystycznej NAF (Niezależna Akademia Frenetyków). Dotychczas miał jedną indywidualną wystawę malarską. Brał też udział w czterech wystawach zbiorowych. Uprawia pejzaż i martwą naturę w technikach olejnej i akrylowej. Duchowo związany ze szkołą polskiego koloryzmu. Mieszka w Dynowie.

Pejzaż krynicki,2016 - akryl / płótno (50 x 70 cm)

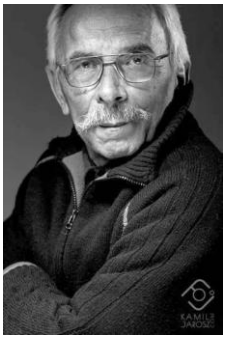

JÓZEF GAZDA

Józef Gazda urodził się w 1941 roku we Wrocance. Studia artystyczne odbył na Wydziale Malarstwa i Grafiki Krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych. Dyplom w pracowni prof. Wacława Taranczewskiego uzyskał w 1965 roku. Wziął udział w ponad stu wystawach okręgowych, ogólnopolskich i międzynarodowych. Jego prace znajdują się w zbiorach w kraju oraz w kolekcjach w USA, Włoszech, Słowacji, Francji. Jest laureatem wielu nagród i wyróżnień, m. In. Nagrody Ministra Kultury i Sztuki za wybitne osiągnięcia w zakresie dydaktyki artystycznej.
Członek ZPAP od 1965 roku. Wieloletni pedagog w PLSP w Rzeszowie.
Uprawia malarstwo i grafikę.
Mieszka i pracuje w Rzeszowie.

Bez tytułu, 2004 - olej / płyta (70 x 80 cm)

ANDRZEJ KORZEC

CHWALCIE PANA, WSZYSTKIE NARODY
WYSŁAWIAJCIE GO WSZYSTKIE LUDY,
ALBOWIEM ŁASKA JEGO JEST MOŻNA NAD NAMI
A WIERNOŚĆ JEGO TRWA NA WIEKI ! ALLELUJA"
Psalm 117

Urodzony w Żarach w roku 1959. Studiował malarstwo w krakowskiej ASP w pracowni prof. Jana Szancenbacha. Obecnie uczy rysunku i malarstwa w Zespole Szkół Plastycznych w Rzeszowie. W latach 1996 - 2002 pełnił funkcję prezesa Związku Polskich Artystów Plastyków w Rzeszowie. Zainicjował cykliczną, coroczną wystawę uświetniającą obchody Dni Rzeszowa, międzynarodowe plenery malarsko - rzeźbiarskie w Rakszawie i Orzechówce, organizował aukcje dobroczynne. Stypendysta Ministra Kultury i Sztuki (w roku 1996 / 1997), oraz burmistrza Klagenfurtu (2002). Uhonorowany nagrodą Miasta Rzeszowa w Dziedzinie Kultury i Sztuki, 2002 r. oraz dwukrotnie w 2010 r. odznaką honorową "Zasłużony Dla Kultury Polskiej".
Uczestniczył w wielu sympozjach, plenerach i wystawach w kraju i za granicą (Polska, Czechy, Słowacja, Francja, Ukraina, Niemcy, Austria, Węgry, Włochy, Rumunia). W 2006 roku brał udział w polsko- francuskim projekcie "QUE NOTRE TERRE EST BELLE".
Laureat nagród i wyróżnień w konkursach regionalnych i ogólnopolskich m. in.:
- 1995 wyróżnienie "Bielska Jesień"- Bielsko Biała;
- 1995 wyróżnienie "Obraz, grafika, rysunek, rzeźba roku" - Rzeszów
- 1998 II nagroda "Obraz, grafika, rysunek, rzeźba roku" - Rzeszów
- 1998 wyróżnienie "Mój pejzaż" - Ciechanów
- 2000 wyróżnienie "Triennale autoportretu" - Radom
- 2000 wyróżnienie "Obraz, grafika, rysunek, rzeźba roku" - Rzeszów
- 2005 nagroda "Obraz, grafika, rysunek, rzeźba roku" - Rzeszów
- 2006 nagroda "Obraz, rysunek, grafika, rzeźba roku" - Rzeszów
- 2008 "Obraz, rysunek, grafika, rzeźba roku" otrzymał nagrodę Fundacji Rodziny Zbigniewa Jana Krygowskiego.

Przemyśl z Góry Zamkowej, 2004 - olej / płótno (70 x 100 cm)

TOMASZ KAROL KUŹNIAR

"Ten, kto nie ma poczucia doskonałości, zadowala się spokojną przeciętnością".
(Paul Cezanne)

Powyższe zdanie samotnika z Aix jest dla mnie zadaniem i wyzwaniem, gdy po różnych kolejach losu ostatnich lat wracam do twórczości...
"Szlify" artystyczne zdobywałem w Państwowym Liceum Sztuk Plastycznych w Rzeszowie. Było to możliwe dzięki ludziom, którzy zauważyli we mnie to, czego sam jasno nie dostrzegałem i skierowali na odpowiednie tory obserwując talent, który od dziecka rozwijał się bez szczególnego wspomagania. Czas liceum dzięki takim ludziom jak śp. Irena Forczek, która uczyła wrażliwości na słowo oraz panowie Jacek Kawałek (wprowadzający w świat historii sztuki), Ryszard Dudek i Emil Polit, od których czerpałem wiedzę o rysunku i malarstwie, był czasem zdobywania świadomości siebie, własnego potencjału twórczego, jak również poznawania ogromnej tradycji sztuk pięknych, w której nurt wkroczyłem i mogłem czerpać pełnymi garściami ze spuścizny mistrzów.
Dopełnieniem tego, co dała szkoła średnia, stały się studia w Akademiach Sztuk Pięknych, początkowo we Wrocławiu a następnie w Krakowie. Tam spotkałem wielkie osobowości - prof. Jerzego Popowskiego (Wrocław), prof. Ewę Herniczek, prof. Bogusza Salwińskiego, prof. Zbigniewa Cebulę oraz prof. Janusza Krupińskiego (Kraków). Krakowski okres studiów zwieńczyłem dwoma dyplomami pełnych studiów magisterskich na wydziałach grafiki (2006 r.) i rzeźby (2007 r.).
Pośród współczesnych artystów o dwu osobach śmiało mogę powiedzieć; moi Mistrzowie. Pierwsza z tych osób, to pani Zofia Mitał z Rzeszowa, dzieląca się w długich rozmowach swoim doświadczeniem i pasją do rzeźby. Druga to pan Igor Mitoraj, dla którego byłem pierwszym stypendystą z Polski, od którego czerpię dużo dobroci, mądrości i bogactwa form jakie goszczą w jego twórczości, ukazując ciągłość tradycji między współczesnością a tysiącami lat, na których przestrzeni tysiące ludzi wyrażało w materii farby, kamienia, drewna i metalu to co Niewyrażalne.

Największym moim osiągnięciem było stypendium Igora Mitoraja. Jestem autorem statuetki Homo Angelicus, oraz innych realizacji rzeźbiarskich. Także w dziedzinie grafiki projektowej do druku trafiło wiele moich plakatów. Głównie jednak nastawiam się na twórczość skierowaną do odbiorcy indywidualnego; materializując swoje pomysły w obszarze małej formy rzeźbiarskiej oraz malarskiej, stąd moje prace trafiają najczęściej do kolekcji prywatnych w kraju i poza jego granicami.

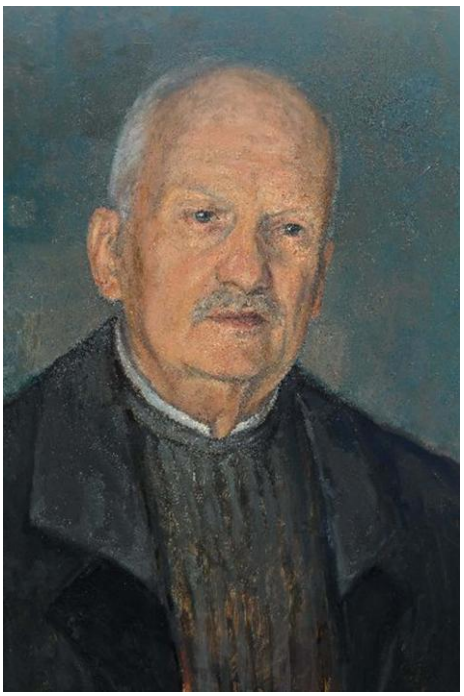

Portret Kazimierza Stopińskiego, 2015 - olej / płyta (67 x 53 cm)

MAGDALENA MIŁOŚ-KUTA

Absolwentka Państwowego Liceum Sztuk Plastycznych w Rzeszowie. W latach 1996-2001 studiowała na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie w pracowniach: prof. Adama Brinckena, prof. Jana Szancenbacha, prof. Leszka Misiaka. W roku 1998 Fundacja prof. Jana Szancenbacha przyznała jej stypendium w formie wyjazdu do Paryża. W roku 2001 obroniła z wyróżnieniem dyplom z malarstwa u prof. Leszka Misiaka z aneksem z ceramiki u prof. Czesława Dźwigaja. W latach 2002 - 2005 na ASP w Krakowie studiowała scenografię uzyskując w roku 2005 dyplom z wyróżnieniem ze scenografii u prof. Krystyny Zachwatowicz-Wajda.

Ważniejsze wystawy indywidualne: w latach 1998 - 2000 zaprezentowała kilka wystaw malarstwa i rzeźby w Mielcu, w latach1999 - 2001 kilka wystaw malarstwa i rzeźby w galerii "Grotta Nobile" w Krakowie, w roku 2002 wystawa malarstwa w "Barons Gallery" oraz wystawa malarstwa w „Amber Gallery" w Nowym Jorku, w roku 2002 wystawa w Domu Kultury w Dąbrowie Tarnowskiej oraz w Galerii "Secesja" w Krakowie, w roku 2003 wystawa w Biurze Wystaw Artystycznych w Krośnie, w roku 2012 w Domu Kultury w Dąbrowie Tarnowskiej.

Do ważniejszych wystaw zbiorowych, w których brała udział należy zaliczyć wystawy w Lubartowie, 1998 r.; Nieszawie, 1999 r.; Kowalewie Pomorskim, 2000 r.; Krakowie, 2000 r.; Wadowicach i Warszawie, 2001 r.; Legnicy, 2002 r.; Dąbrowie Tarnowskiej, 2002 r.; Wadowicach i Warszawie, 2003 r.; Krakowie, 2005 r.; Krakowie, 2007 r.; Przemyślu, 2008 r..

Jej obrazy znajdują sie w prywatnych zbiorach w Polsce i za granicą.

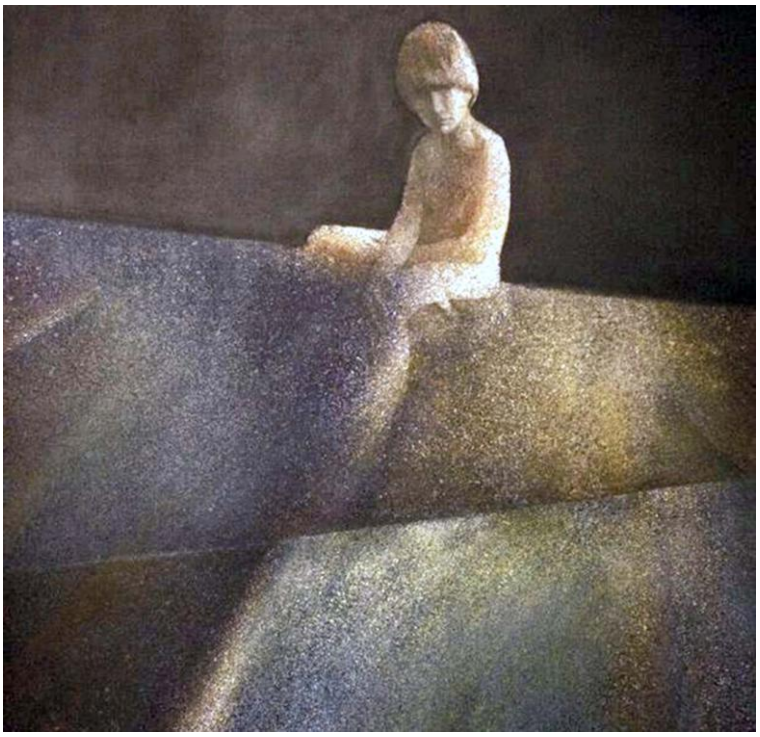

Rozmowa z Georges'em Seurat'em - mój Mikołaj, 2016 - olej / płótno (190 x 190 cm)

MAGDALENA NAŁĘCZ

Urodziła się 24 września 1970 roku w Rzeszowie. W 1990 r. ukończyła Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych w Rzeszowie. W latach 1990 -1995 studiowała na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. W 1995 roku dyplom z wyróżnieniem z malarstwa w pracowni prof. Jana Szancenbacha i dyplom z rysunku w pracowni prof. Sławomira Karpowicza. Od 1995 roku jest członkiem Związku Polskich Artystów Plastyków. Laureatka kilku nagród i wyróżnień. W 1996 roku otrzymała Stypendium Ministra Kultury i Sztuki.

W latach 1995 - 2016 prezentowała prace na ponad 30 wystawach indywidualnych, wzięła udział w wielu wystawach zbiorowych.

Jej prace znajdują się w kolekcjach prywatnych w kraju i za granicą.

Prowansja X, 2014 - olej / płótno (60 x 80 cm)

IRENA ORYL

Urodziła się w Jarosławiu. Liceum Sztuk Plastycznych ukończyła we Wrocławiu w 1952 roku. Uczennica artysty malarza Stanisława Kopystyńskiego, dyrektora i założyciela tegoż Liceum. W roku 1958 ukończyła studia artystyczne w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie na Wydziale Malarstwa, w pracowni prof. Hanny Ruckiej - Cybis. Od 1960 do 1992 r. pracowała w Państwowym Liceum Sztuk Plastycznych w Jarosławiu jako nauczyciel przedmiotów artystycznych. Od roku 1990 do 1994 była Radną Miasta Jarosławia, pełniąc funkcję Przewodniczącej Komisji Kultury. Uprawia malarstwo i grafikę, chętnie pracuje społecznie w zakresie upowszechniania kultury. Od 37 lat współpracuje z Zarządem jarosławskiego Oddziału Towarzystwa Literackiego im. Adama Mickiewicza.

Brała udział w wielu wystawach indywidualnych i zbiorowych w kraju i za granicą.

W roku 1999 otrzymała honorową nagrodę Jarosławia w dziedzinie kultury.

Na podwórzu, 1974 - olej / płótno (78 x 88 cm)

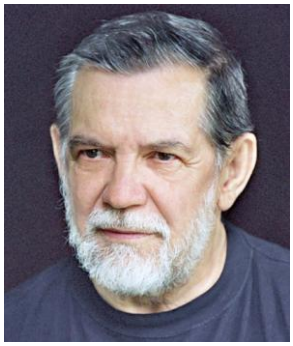

EMIL POLIT

Urodzony 11.10.1940 w Zmysłówce. W latach 1959-1965 studiował na wydziale Malarstwa i Grafiki w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Dyplom w pracowni malarstwa prof. Wacława Taranczewskiego. Miał 12 wystaw indywidualnych malarstwa i uczestniczył w około 120 wystawach zbiorowych w kraju i zagranicą.
Jest członkiem Związku Polskich Artystów Plastyków i Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych w Przemyślu.
Nagrodzony brązowych medalem Bielskiej Jesieni, druga nagroda w Międzynarodowym Biennale Malarstwa Srebrny Czworokąt i Nagrodą Prezydenta Miasta Rzeszowa.
Dzieła Emila Polita znajdują się w zbiorach Muzeum Narodowego w Przemyślu, Biura Wystaw Artystycznych w Rzeszowie, instytucji i osób prywatnych w Polsce, USA, Włoszech, Belgii, Francji, Niemczech, Kanadzie, Austrii, Danii, Szwajcarii.

Janko Muzykant, 2016 - olej / płótno (60 x 80 cm)

ZAPRASZAMY